

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 837 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for finansiering af EU-samarbejdet med
staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og de oversøiske lande og territorier for
perioden 2014-2020 (den 11. europæiske udviklingsfond)**

{SEK(2011) 1459 endelig}

{SEK(2011) 1460 endelig}

Det forventes, at Kroatien kommer med i EU senest den 1. januar 2014 og vil bidrage til den 11. EUF. Den foreslåede interne aftale vil om nødvendigt blive ændret i henhold til artikel 1, stk. 7, og artikel 8, stk. 4.

Den Europæiske Union opretholder under AVS-EU-partnerskabsaftalen¹ særlige forbindelser til gruppen af udviklingslande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne). 25 oversøiske lande og territorier (OLT'er) med forfatningsmæssig tilknytning til medlemsstaterne har indgået associeringsaftaler med EU, der er baseret på bestemmelserne i traktatens afsnit IV i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser og procedurer, der er fastsat ved OLT-associeringsafgørelsen af 27. november 2001².

Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) er det vigtigste redskab til ydelse af EU-bistand til udviklingssamarbejde under Cotonou-aftalen med AVS-staterne og til finansiering af EU-samarbejde med oversøiske lande og territorier under OLT-associeringsafgørelsen. EUF'en finansieres af EU-medlemsstaterne ved anvendelse af særlige bidragsnøgler – uden for EU-budgettet. Der indgås aftale om hver EUF for en flerårig periode. Den interne aftale vedrørende den 10. EUF³, der fastsætter ressourcer for den 10. EUF og deres andel i brede underkategorier, dækker perioden 2008-2013 og omfatter bestemmelser om gennemførelse og finansielt tilsyn.

I sin meddelelse "Et budget for Europa 2020"⁴ understregede Kommissionen, at det på indeværende tidspunkt ikke var hensigtsmæssigt at foreslå, at EUF'en opføres på EU-budgettet. Efter planen skal EU's udviklingssamarbejde med AVS-staterne integreres i EU-budgettet i 2020 ved udløbet af den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, hvilket falder sammen med udløbet af Cotonou-aftalen.

Denne meddelelse redegør for de vigtigste elementer, der kunne indgå i den interne aftale for den 11. europæiske udviklingsfond for perioden 2014-2020. Repræsentanterne for EU-medlemsstaternes regeringer vil træffe aftale om indholdet og formuleringen af den interne aftale.

Vedtagelsen af denne interne aftale vil blive fulgt op af Rådets vedtagelse af henholdsvis en gennemførelsesforordning og en finansforordning for den 11. EUF.

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3. Aftale som ændret ved aftaler undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 287 af 28.10.2005, s. 4) og i Ouagadougou den 22. juni 2010 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

² EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1. Ændret ved afgørelse 2007/249/EF (EUT L 109 af 26.4.2007, s. 33).

³ Den interne aftale om den 10. EUF (EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32) blev undertegnet i juli 2006 af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet. Gennemførelsesforordningen til den 10. EUF (Rådets forordning (EF) nr. 617/2007) og finansforordningen for den 10. EUF (Rådets forordning (EF) nr. 215/2008) blev vedtaget henholdsvis i maj 2007 og februar 2008. Den 10. EUF trådte i kraft den 1.7.2008 samtidigt med ikrafttrædelsen af den første revision af Cotonou-aftalen.

⁴ KOM(2011) 500.

1. LOVGIVNING OG POLITIKKER

EU-udviklingssamarbejde

De vigtigste politikmål for EU's indsats udadtil er beskrevet i Lissabontraktaten (artikel 21 i TEU). Hertil kommer, at hovedformålet med EU's udviklingssamarbejde (artikel 208 i TEUF) er at reducere og, på langt sigt, gøre en ende på fattigdommen. EU skal i den forbindelse opfylde sine forpligtelser og tage hensyn til de mål, der er godkendt af FN og andre internationale organisationer.

Politikrammen omfatter den "europæiske konsensus", en fælles udtalelse om en udviklingspolitik for Den Europæiske Union, der blev vedtaget den 22. december 2005 af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen⁵ og meddelelsen "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: en dagsorden for forandring", der blev vedtaget af Kommissionen den 13. oktober 2011⁶, og som ajourfører politikrammen for EU's udviklingssamarbejde generelt samt omhandler eventuelle kommende meddelelser, der udstikker retningslinjer og fastsætter principper for EU's udviklingspolitik. Politikkonteksten omfatter også EU's sektorpolitikprioriteter og -strategier med en ekstern dimension og inddragelse af tværsektorielle politikker som f. eks. vedrører indsatsen på klimaområdet.

Hvad angår samarbejdet med AVS-staterne, suppleres denne lovgivnings- og politikramme med Cotonou-aftalen, der er indgået mellem medlemmerne af AVS-staterne på den ene side og Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side. Aftalen løber over en tyveårig periode fra marts 2000 til februar 2020 og trådte i kraft i april 2003. Den havde til formål at etablere et vidtrækkende partnerskab baseret på tre komplementære søjler: udviklingssamarbejde, økonomisk og handelsmæssigt samarbejde og den politiske dimension. AVS-EU-partnerskabet har som et centralt mål at mindske og med tiden udrydde fattigdom i overensstemmelse med målene om bæredygtig udvikling og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien (artikel 1 i Cotonou-aftalen).

Cotonou-aftalen indeholder en revisionsklausul, der fastsætter tilpasning af aftalen hvert femte år. Den anden revision af denne type blev vedtaget i juni 2010 af AVS-EU-Ministerrådet og er blevet anvendt midlertidigt siden november 2010. Rådet vil træffe afgørelse om indgåelse af den reviderede aftale efter at have opnået samtykke fra Europa-Parlamentet.

OLT/EU-associering

Associeringen mellem OLT og EU hviler på flere forskellige retsgrundlag. I EU's primære ret er den baseret på del IV i traktaten om EU's funktionsmåde (TEUF). Associeringen har til formål at fremme den sociale og økonomiske udvikling af OLT'erne (de oversøiske lande og territorier) og at etablere tætte økonomiske forbindelser mellem OLT'erne og EU som helhed (artikel 198 i TEUF). Der er fastsat gennemførelsesbestemmelser og procedurer i flere på hinanden følgende rådsafgørelser, hvoraf den seneste er Rådets afgørelse 2001/822/EF. Den finder anvendelse på alle de OLT'er, der er opført i bilag II til traktaten - med undtagelse af

⁵ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁶ KOM(2011) 637.

Bermuda - og finansieres via EUF. Denne afgørelse udløber den 31. december 2013, og Kommissionen er ved at planlægge et forslag til en ny rådsafgørelse, der skal træde i kraft den 1. januar 2014, og som vil udgøre den politiske og retlige ramme for gennemførelse af den 11. EUF for så vidt angår OLT'erne.

2. VIGTIGSTE ÆNDRINGER I FORHOLD TIL DEN INTERNE AFTALE OM DEN 10. EUF

Der foreslås ingen større ændringer i forhold til strukturen i den 10. EUF. De væsentligste ændringer er følgende:

2.1 Medlemsstaternes bidrag

Som oplyst i meddelelsen "Et budget for Europa 2020" foreslås det at bringe medlemsstaternes EUF-bidrag snøgler yderligere i overensstemmelse med de nøgler, der anvendes i forbindelse med EU-budgettet. De nøgler, der foreslås i artikel 1, stk. 2, litra a), ligger derfor tættere på budgetbidrag snøglerne, end da den 10. EUF blev fastlagt.

2.2 Finansielle rammer

De overordnede rammer, der foreslås i artikel 1, stk. 2, litra a), for den 11. EUF for samarbejde med AVS-staterne og OLT'erne, blev offentliggjort i meddelelsen "Et budget for Europa 2020" i 2011-priser. I det foreslåede udkast til intern aftale, som følger med denne meddelelse, udtrykkes EUF-rammebeløbene i løbende priser for mere præcist at afspejle inflationen i den periode, der er omfattet af den flerårige finansielle ramme.

Hvad angår støtteudgifter, udgør den støtte, der anmodes om, 5 % af de EUF-bevillinger, Kommissionen skal forvalte. Dette afspejler Kommissionens ønske om i højere grad at tage hensyn til de reelle støtteudgifter til programmering og gennemførelse af EUF'en, herunder omkostninger i forbindelse med decentralisering af bistandens gennemførelse og øget kontrol.

Hvad angår samarbejde inden for AVS og på regionalt niveau, foreslås det med artikel 2, litra b), at opretholde den samme andel af AVS-ressourcerne som i den 10. EUF. Denne ramme vil delvist blive anvendt til finansiering af den nye bufferordning, der er fastsat med den anden revision af Cotonou-aftalen (se nedenfor).

Det fremgår efter høring af Den Europæiske Investeringsbank, at der ikke er behov for at tilføre midler til investeringsfaciliteten, eftersom der på grund af denne facilitets revolverende karakter her allerede er tilstrækkelige midler som følge af tilbageførsler fra bevillingerne til 9. og 10. EUF. Dette vedrører imidlertid ikke tilskud til finansiering af rentegodtgørelse og projekterelateret teknisk bistand, for hvilken der foreslås en øget tildeling (sammenlignet med den 10. EUF) i artikel 2, litra d), og artikel 3, stk. 1, for at rette op på den utilstrækkelige finansiering under den 10. EUF, for at øge omfanget af de nuværende aktiviteter og for at muliggøre eventuelle andre typer kombinationsmekanismer.

2.3 Regionale B-rammer og en bufferramme

Den anden revision af Cotonou-aftalen fastsætter oprettelse af regionale B-rammer, der skal dække uforudsete behov med en regional dimension (artikel 9, stk. 2, i bilag IV til den reviderede Cotonou-aftale). Den omhandler også oprettelse af bufferordninger til erstatning af

den nuværende flexordning og andre ad hoc-bufferordninger. Disse nye ordninger bør bygge på erfaringerne med V-flex og fødevarefaciliteten (artikel 60 og 68 i den reviderede Cotonou-aftale) og fokusere på udefra kommende påvirkninger med en tværnational dimension. Det foreslås derfor med artikel 2, litra c), at indføje disse ændringer i den interne aftale for den 11. EUF.

2.4 EUF-udvalget

Artikel 8, stk. 2, omhandler stemmewægte i udvalget for den 11. EUF, som er baseret på de foreslåede fordelingsnøgler.

3. KONKLUSION

Kommissionen opfordrer på denne baggrund medlemsstaterne til at overveje vedlagte forslag til intern aftale om gennemførelsen af EU-bistanden til AVS-staterne og OLT'erne i perioden 2014-2020.

BILAG:

UDKAST TIL INTERN AFTALE

mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DEN EUROPÆISKE UNIONS MEDLEMSSTATER, FORSAMLET I RÅDET, ER -

under henvisning til traktaten om den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

efter høring af Kommissionen,

efter høring af Den Europæiske Investeringsbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000⁷ (i det følgende benævnt "AVS-EU-partnerskabsaftalen"), fastsætter finansprotokoller for hver femårsperiode.
- (2) Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 17. juli 2006 en intern aftale om finansiering af Fællesskabets bistand under den flerårige finansielle ramme for perioden 2008-2013 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke EF-traktatens fjerde del finder anvendelse⁸.
- (3) Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab⁹ ("associeringsafgørelsen") som ændret ved Rådets afgørelse 2007/249/EF (EUT L 109 af 26.4.2007, s. 33) anvendes indtil den 31. december 2013. Der bør vedtages en ny afgørelse inden denne dato.
- (4) For at implementere AVS-EU-partnerskabsaftalen og associeringsafgørelsen bør der oprettes en 11. EUF og fastlægges en procedure for tildelingen af midler samt for medlemsstaternes bidrag til disse midler.

⁷ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3. Aftale som ændret ved aftale undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 (EUT L 287 af 28.10.2005, s. 4) og ved aftale undertegnet i Ouagadougou den 22. juni 2010 (EUT L 287 af 4.11.2010, s. 3).

⁸ EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

⁹ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

- (5) Unionen og dens medlemsstater har i henhold til pkt. 7 i bilag Ib til AVS-EU-partnerskabsaftalen sammen med AVS-staterne gennemført en undersøgelse, hvormed det bl.a. evalueres, i hvor vid udstrækning de indgåede forpligtelser er opfyldt, og betalingerne er gennemført.
- (6) Der bør fastsættes regler for forvaltning af det finansielle samarbejde.
- (7) Der bør nedsættes et udvalg af repræsentanter for medlemsstaterne i Kommissionen (i det følgende benævnt "EUF-udvalget"), og et lignende udvalg bør nedsættes i EIB. Kommissionens og EIB's arbejde med anvendelsen af AVS-EU-partnerskabsaftalen og de tilsvarende bestemmelser i associeringsafgørelsen bør harmoniseres.
- (8) Unionens politik for udviklingssamarbejde følger millenniumudviklingsmålene, der blev vedtaget på De Forenede Nationers generalforsamling den 8. september 2000, herunder senere gennemførte ændringer.
- (9) Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet vedtog den operationelle ramme for bistandseffektivitet¹⁰, som bekræftede aftalerne under Pariserklæringen om bistandseffektivitet (2005), EU-adfærdskodeksen om komplementaritet og arbejdsdeling i udviklingspolitik (2007) og EU-retningslinjerne for Accrahandlingsplanen (2008). Rådet vedtog i 2011 også en fælles EU-holdning for det fjerde forum på højt plan i Busan, Sydkorea, vedrørende bistandseffektivitet, og EU og medlemsstaterne tilsluttede sig Busanforummets slutdokument.
- (10) Målene med den officielle udviklingsbistand (ODA), der henvises til i de ovennævnte konklusioner, bør erindres. Ved indberetning af EUF-udgifter til medlemsstaterne og OECD's Komité for Udviklingsbistand bør Kommissionen skelne mellem ODA-aktiviteter og andre aktiviteter.
- (11) Den 22. december 2005 vedtog Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen en fælleserklæring om EU's udviklingspolitik: Den europæiske konsensus om udvikling¹¹.
- (12) Den 13. oktober 2011 vedtog Kommissionen meddelelsen "Forbedring af virkningen af EU's udviklingspolitik: En dagsorden for forandring"¹².
- (13) Den 22. december 2009 vedtog Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet konklusioner om EU's forbindelser med oversøiske lande og territorier (OLT'er).
- (14) Rådets afgørelse 2010/427/EU fastsætter, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.
- (15) For at lette integrationen af samarbejdet med AVS-staterne i EU's almindelige budget i fremtiden og undgå enhver afbrydelse af finansieringen fra marts til december 2020 bør perioden for anvendelsen af den flerårige finansielle ramme for EUF være den samme

¹⁰ Rådetsdokument nr. 18239/10 af 11. januar 2011.

¹¹ EFT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

¹² KOM(2011) 637.

som for EU's almindelige budget for perioden 2014-2020. Den 31. december 2020 bør derfor være sidste frist for indgåelse af forpligtelser for EUF-midler i stedet for den 28. februar 2020, som er slutdatoen for anvendelsen af Cotonou-aftalen.

- (16) For at styrke det samfundsøkonomiske samarbejde mellem regioner i EU's yderste periferi og AVS-staterne samt oversøiske lande og territorier, lande i Vestindien, Vestafrika og Det Indiske Ocean indgår der i forordningerne om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det europæiske territoriale samarbejde en forøgelse af bevillingerne for perioden 2014-2020 til samarbejdet mellem disse regioner og partnere uden for Unionen -

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

KAPITEL 1

FINANSIELLE MIDLER

Artikel 1

Midler under den 11. EUF

1. Medlemsstaterne opretter en ellefte europæisk udviklingsfond, i det følgende benævnt "den 11. EUF".
2. Den 11. EUF er sammensat således:
 - a) et beløb på op til 34 275,6 mio. EUR (i løbende priser), som tilvejebringes af medlemsstaterne efter følgende fordelingsnøgle:

	Fordelingsnøgle	Bidrag mio. EUR
Belgien	3,23 %	1 108,55
Bulgarien	0,22 %	75,38
Tjekkiet	0,83 %	284,58
Danmark	1,97 %	674,70
Tyskland	20,54 %	7 041,44
Estland	0,08 %	28,82
Irland	0,95 %	324,16
Grækenland	1,57 %	539,79
Spanien	8,06 %	2 762,43
Frankrig	17,83 %	6 110,88
Italien	12,62 %	4 324,33
Cypern	0,12 %	39,74
Letland	0,11 %	37,52
Litauen	0,18 %	61,42
Luxembourg	0,26 %	90,00

Ungarn	0,69 %	237,42
Malta	0,04 %	13,44
Nederlandene	4,85 %	1 662,01
Østrig	2,36 %	810,04
Polen	2,17 %	743,24
Portugal	1,20 %	410,17
Rumænien	0,72 %	247,40
Slovenien	0,23 %	80,05
Slovakiet	0,38 %	131,85
Finland	1,51 %	516,47
Sverige	2,94 %	1 006,82
Storbritannien	14,33 %	4 912,95
I ALT	100,00 %	34 275,6

Beløbet på 34 275,6 mio. EUR er til rådighed fra ikrafttrædelsen af den flerårige finansielle ramme, og heraf tildeles:

i) 32 218,4 mio. EUR til gruppen af AVS-stater

ii) 343,4 mio. EUR til OLT'erne

iii) 1 713,8 mio. EUR tildeles Kommissionen til støtteudgifter som omhandlet i artikel 6 i tilknytning til programmering og gennemførelse af EUF'en.

b) De midler, der er omhandlet i bilag I og Ib til AVS-EU-partnerskabsaftalen og bilag II A og Aa til OLT-associeringsafgørelsen og tildelt under den 9. og den 10. EUF til finansiering af investeringsfaciliteten i henhold til de betingelser og vilkår, der er fastsat i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, og i bilag II C til OLT-associeringsafgørelsen (i det følgende "investeringsfaciliteten"), berøres ikke af afgørelse 2005/446/EF som ændret ved afgørelse 2007/792/EF og stk. 5 i bilag Ib i Cotonou-aftalen, der fastsætter fristerne for indgåelse af forpligtelser for midler under den 9. og den 10. EUF. Disse midler overføres til den 11. EUF og forvaltes efter gennemførelsesreglerne for den 11. EUF fra datoen for ikrafttrædelsen af den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen og datoen for ikrafttrædelsen af Rådets afgørelser om finansiel bistand til OLT'er i perioden 2014-2020.

3. Efter den 31. december 2013 eller efter datoen for ikrafttrædelsen af den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020, hvis denne dato er senere, vil der ikke længere blive disponeret over restbeløb fra den 10. EUF eller fra tidligere EUF'er med undtagelse af restbeløb og midler, der er frigjort efter denne ikrafttrædelsesdato,

fra ordningen til stabilisering af eksportindtægterne fra landbrugsråvarer (STABEX) under EUF'er forud for den 9. EUF og af de midler, der er nævnt i stk. 2, litra b), i denne artikel.

4. Der vil ikke længere kunne disponeres over midler, der er frigjort fra projekter under den 10. EUF eller fra tidligere EUF'er efter den 31. december 2013, medmindre Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen træffer en anden afgørelse, når der ses bort fra midler frigjort efter denne ikrafttrædelsesdato fra ordningen til stabilisering af eksportindtægterne fra landbrugsråvarer (STABEX) under EUF'er forud for den 9. EUF, der automatisk overføres til de respektive nationale vejledende programmer som omhandlet i artikel 2, litra a, nr. i), og artikel 3, stk. 1, og af de midler til finansiering af investeringsfaciliteten, der er omhandlet i stk. 2, litra b), i nærværende artikel.
5. Hele beløbet til den 11. EUF dækker perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020. For midlerne under den 11. EUF og for investeringsfacilitetens vedkommende kan der for midler, der stammer fra tilbageførsler, ikke længere indgås forpligtelser efter den 31. december 2020, medmindre Rådet på forslag fra Kommissionen enstemmigt træffer en anden afgørelse. De midler, der af medlemsstaterne er afsat under den 9. og 10. EUF til finansiering af investeringsfaciliteten, skal være til rådighed til udbetaling efter den 31. december 2020.
6. Renteindtægter hidrørende fra operationer, som er finansieret under forpligtelser, der er indgået under tidligere EUF'er, og fra midler under den 11. EUF, der forvaltes af Kommissionen, skal krediteres en eller flere bankkonti, der er oprettet i Kommissionens navn, og anvendes i overensstemmelse med betingelserne i artikel 6. Anvendelsen af indtægter i form af renter hidrørende fra de midler fra den 11. EUF, der forvaltes af EIB, fastsættes inden for rammerne af finansforordningen som nævnt i artikel 10, stk. 2.
7. Hvis en ny stat tiltræder EU, ændres de beløb og bidragsnøgler, der er omhandlet i stk. 2, litra a), ved enstemmig afgørelse truffet af Rådet på forslag af Kommissionen.
8. De finansielle midler kan reguleres ved enstemmig afgørelse truffet af Rådet, navnlig for at handle i henhold til artikel 62, stk. 2, i AVS-EU-partnerskabsaftalen.
9. Enhver medlemsstat kan med forbehold af regler og procedurer for beslutningstagningen, jf. artikel 8, frivilligt stille bidrag til rådighed for Kommissionen eller EIB for at støtte målene i AVS-EU-partnerskabsaftalen. Medlemsstaterne kan endvidere medfinansiere projekter eller programmer, f.eks. som led i specifikke initiativer, der forvaltes af Kommissionen eller EIB. AVS-staternes ejerskab til sådanne initiativer på nationalt plan skal være garanteret.

Den i artikel 10 omhandlede gennemførelsesforordning og finansforordning skal indeholde de nødvendige bestemmelser for medfinansiering fra EUF'en og for medfinansiering af aktiviteter, der gennemføres af medlemsstaterne. Medlemsstaterne orienterer Rådet, inden de yder deres frivillige bidrag.

10. Unionen og medlemsstaterne kan sammen med AVS-staterne og i overensstemmelse med punkt 7 i finansprotokollen i bilag Ic til AVS-EU-partnerskabsaftalen beslutte at gennemføre en evaluering af, i hvilket omfang forpligtelser er opfyldt og betalinger

gennemført samt af de resultater og den effekt, der er opnået med den ydede bistand. Denne evaluering skal foretages på grundlag af et forslag udarbejdet af Kommissionen.

Artikel 2

Midler tildelt AVS-staterne

Det beløb på 32 218,4 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. i), tildeles samarbejdsinstrumenterne på følgende måde:

- a) 27 658,2 mio. EUR til finansiering af nationale og regionale vejledende programmer. Denne tildeling anvendes til at finansiere:
 - i) AVS-staternes nationale vejledende programmer i overensstemmelse med artikel 1-5 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen
 - ii) regionale vejledende programmer til støtte for AVS-staters samarbejde og integration på regionalt og tværregionalt plan i henhold til artikel 6-11 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen.
- b) 3 960,2 mio. EUR til finansiering af samarbejde i AVS-staterne og tværregionalt samarbejde med deltagelse af mange AVS-stater eller af alle AVS-staterne i henhold til 12-14 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen. Denne ramme skal omfatte strukturel støtte til det virksomhedsudviklingscenter og det landbrugsudviklingscenter, der er omhandlet i bilag III til AVS-EU-partnerskabsaftalen og underlagt tilsyn i henhold til reglerne og procedurerne i dette bilag, samt støtte til Den Blandede Parlamentariske Forsamling, der er omhandlet i artikel 17 i AVS-EU-partnerskabsaftalen. Beløbsrammen dækker også bistand til driftsudgifterne for AVS-sekretariatet, der er omhandlet i punkt 1 og 2 i protokol 1 til AVS-EU-partnerskabsaftalen.
- c) En del af midlerne i litra a) og b) kan anvendes til at dække uforudset behov og afhjælpe negative kortsigtede konsekvenser af udefra kommende påvirkninger, jf. artikel 60, 66, 68, 72, 72, litra a), og 73 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og artikel 3 og 9 i bilag IV til AVS-EU-partnerskabsaftalen, herunder eventuelt komplementær kortsigtet humanitær bistand og nødhjælp, hvor en sådan støtte ikke kan finansieres under Unionens budget.
- d) 600 mio. EUR til EIB til finansiering af investeringsfaciliteten i henhold til de vilkår og betingelser, der er anført i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, i form af tilskud til finansiering af rentegodtgørelse og projektrelateret teknisk bistand, jf. artikel 1, 2 og 4 i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, i den periode, der er dækket af den 11. EUF.

Artikel 3

Midler tildelt OLT'erne

1. Det beløb på 343,4 mio. EUR, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. ii), tildeles som fastsat i en afgørelse, der træffes af Rådet inden den 31. december 2013 om gennemførelse af associeringen med OLT'erne, heraf 338,4 mio. EUR til finansiering af territoriale og regionale programmer, og 5 mio. EUR i form af en tildeling til EIB til finansiering af rentegodtgørelser og teknisk bistand i henhold til OLT-associeringsafgørelsen.
2. Hvis et OLT bliver uafhængigt og tiltræder AVS-EU-partnerskabsaftalen, nedsættes det beløb, der er angivet i stk. 1, og beløbene i artikel 2, litra a), nr. i), forhøjes tilsvarende af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

Artikel 4

Lån fra EIB's egne midler

1. Til det beløb, der er tildelt investeringsfaciliteten under den 9. EUF som anført i artikel 1, stk. 2, litra b), og det beløb, der er anført i artikel 2, litra d), lægges et vejledende beløb på op til 2 600 mio. EUR i form af lån, der ydes af EIB fra dennes egne midler. Disse midler tildeles med et beløb på op til 2 500 mio. EUR til de formål, der er omhandlet i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen, og med et beløb på op til 100 mio. EUR til de formål, der er omhandlet i OLT-associeringsafgørelsen, i overensstemmelse med betingelserne i EIB's vedtægter og de relevante bestemmelser om vilkårene og betingelserne for investeringsfinansiering i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen og OLT-associeringsafgørelsen.
2. I forhold til deres andel i EIB's kapital forpligter medlemsstaterne sig til, idet de giver afkald på retten til at gøre indsigelse, som kautionister over for EIB at hæfte for alle finansielle forpligtelser for låntagerne i medfør af de kontrakter, der indgås af EIB om udlån af dens egne midler i medfør af artikel 1, stk. 1, i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen og de tilsvarende bestemmelser i OLT-associeringsafgørelsen.
3. Den kaution, der er angivet i stk. 2, er begrænset til 75 % af det samlede beløb, for hvilket EIB har åbnet kreditter i medfør af samtlige lånekontrakter; den dækker alle risici for projekter i den offentlige sektor. For projekter i den private sektor dækker kautionen alle politiske risici, men EIB påtager sig hele den erhvervsmæssige risiko.
4. Medlemsstaternes forpligtelser efter stk. 2 fastsættes i kautionskontrakter mellem hver enkelt medlemsstat og EIB.

Artikel 5

Transaktioner, der forvaltes af EIB

1. Indbetalinger til EIB i forbindelse med lån på særlige vilkår, der er ydet AVS-stater, OLT'er og franske oversøiske departementer, samt provenuer og indtægter fra transaktioner med risikovillig kapital, der er foretaget i henhold til EUF'er forud for den 9. EUF, tilfalder medlemsstaterne i forhold til deres bidrag til den EUF, hvorfra beløbene hidrører, medmindre Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen beslutter at henlægge dem som reserve eller anvende dem til andre formål.
2. EIB's provision for forvaltning af de lån og transaktioner, der er nævnt i stk. 1, fratrækkes forlods de beløb, der skal krediteres medlemsstaterne.
3. EIB's provenuer og indtægter fra transaktioner i henhold til investeringsfaciliteten under den 9., 10. og 11. EUF anvendes til andre transaktioner i henhold til denne facilitet i overensstemmelse med artikel 3 i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen efter fradrag af ekstraordinære udgifter og forpligtelser i tilknytning til investeringsfaciliteten.
4. EIB's udgifter til forvaltning af investeringsfacilitetens transaktioner som nævnt i stk. 3 godtgøres fuldt ud i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, litra a), i bilag II til AVS-EU-partnerskabsaftalen og de relevante bestemmelser i den reviderede OLT-associeringsafgørelse.

Artikel 6

Midler forbeholdt Kommissionens støtteudgifter med tilknytning til EUF'en

1. EUF-midlerne skal dække omkostningerne til støtteforanstaltninger. De midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), nr. iii), og artikel 1, stk. 6, skal dække de omkostninger til programmering og gennemførelse af den EUF, som ikke nødvendigvis er dækket af støttestrategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i den gennemførelsesforordning, som skal vedtages i henhold til artikel 10, stk. 1.
2. Midlerne til støtteforanstaltninger kan dække Kommissionens udgifter i forbindelse med:
 - a) arbejdet med forberedelse, opfølgning, overvågning, regnskabsførelse, revision og evaluering, som er direkte nødvendigt for programmeringen og gennemførelsen af EUF-midlerne
 - b) virkeliggørelsen af EUF-målene gennem forskning i udviklingspolitik, undersøgelser, møder, information, oplysning, uddannelse og publicering, herunder informering og kommunikation om EUF-aktiviteterne. Budgetmidler, der afsættes til kommunikation under denne aftale, skal også dække Den

Europæiske Unions kommunikation om politiske prioriteter i relation til EUF, samt

- c) computernetværk til informationsudveksling og alle andre udgifter til administrativ eller teknisk bistand til programmering og gennemførelse af EUF'en.

De skal også dække udgifter såvel for hovedsædet som for delegationerne til administrativ støtte, som er nødvendig for at programmere og forvalte transaktioner, der finansieres i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen og OLT-associeringsafgørelsen.

Disse midler må ikke anvendes til EU-tjenestens almindelige forvaltningsopgaver.

KAPITEL II

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 7

Bidrag til den 11. EUF

1. Kommissionen udarbejder og meddeler hvert år senest den 20. oktober Rådet en redegørelse for forpligtelser, betalinger og det årlige beløb for bidragsindkaldelser, der skal gennemføres i det indeværende og de to følgende regnskabsår, under hensyntagen til EIB's overslag vedrørende forvaltningen og driften af investeringsfaciliteten. Disse beløb baseres på, i hvor høj grad de foreslåede midler reelt kan udbetales.
2. Som anført i artikel 8 træffer Rådet - med kvalificeret flertal og på Kommissionens forslag, der angiver, hvor stor en del der skal gå til Kommissionen og hvor stor en del til EIB - afgørelse om loftet over det årlige bidragsbeløb for det andet år efter Kommissionens forslag (n+2) og om størrelsen af det årlige bidragsbeløb, der under hensyn til loftet for det foregående år skal indkaldes til det første år efter Kommissionens forslag (n+1).
3. Hvis de bidrag, der vedtages i henhold til stk. 2, afviger fra EUF's faktiske behov i det pågældende regnskabsår, forelægger Kommissionen Rådet forslag om ændring af bidragsbeløbene inden for det loft, som er fastsat i stk. 2. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal som fastsat i artikel 8.
4. Indkaldelsen af bidrag må ikke overskride det loft, der er nævnt i stk. 2, og loftet må heller ikke hæves, medmindre det vedtages af Rådet med kvalificeret flertal som anført i artikel 8 i særlige nødstilfælde, der skyldes ekstraordinære og uforudsete omstændigheder som f. eks. en krisesituation. I så fald sørger Kommissionen og Rådet for, at bidragene svarer til de forventede betalinger.
5. Kommissionen meddeler hvert år senest den 20. oktober under hensyntagen til EIB's overslag Rådet sine skøn over de forventede forpligtelser, betalinger og bidrag for hvert af de tre efterfølgende regnskabsår.

6. Med hensyn til midler, der overføres fra tidligere EUF'er til den 11. EUF i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b), beregnes de enkelte medlemsstaters bidrag i forhold til deres bidrag til den pågældende EUF.

Med hensyn til midler fra den 10. EUF og fra tidligere EUF'er, der ikke overføres til den 11. EUF, beregnes indvirkningen på de enkelte medlemsstaters bidrag i forhold til deres bidrag til den 10. EUF.

7. De nærmere bestemmelser for medlemsstaternes indbetaling af bidrag fastsættes i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2.

Artikel 8

Udvalget for Den Europæiske Udviklingsfond

1. Der nedsættes et udvalg i Kommissionen (i det følgende benævnt "EUF-udvalget"), bestående af repræsentanter for medlemsstaterne, til at forvalte de midler under den 11. EUF, som Kommissionen varetager. En repræsentant for Kommissionen er formand for EUF-udvalget, hvis sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen. En repræsentant for EIB kan deltage i udvalgets arbejde.
2. Medlemsstaternes stemmer i EUF-udvalget tildeles følgende vægt:

Medlemsstat	EU-27-stemmer
Belgien	32
Bulgarien	2
Tjekkiet	8
Danmark	20
Tyskland	205
Estland	1
Irland	9
Grækenland	16
Spanien	80
Frankrig	178
Italien	126
Cypern	1
Letland	1

Litauen	2
Luxembourg	3
Ungarn	7
Malta	1
Nederlandene	48
Østrig	24
Polen	22
Portugal	12
Rumænien	7
Slovenien	2
Slovakiet	4
Finland	15
Sverige	29
Storbritannien	143
I alt EU-27	998

3. EUF-udvalget udtaler sig med et kvalificeret flertal på 720 stemmer ud af 998, idet mindst 14 medlemsstater skal stemme for. Et blokerende mindretal er på 279 stemmer.
4. Tiltræder en ny stat EU, ændres stemmewægten i stk. 2 og det kvalificerede flertal i stk. 3 af Rådet ved enstemmig afgørelse.
5. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 9

Investeringsfacilitetsudvalget

1. Der nedsættes et udvalg i EIB's regi (i det følgende benævnt "Investeringsfacilitetsudvalget") bestående af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer og en repræsentant for Kommissionen. EIB varetager udvalgets sekretariatsforretninger og støttefunktioner. Investeringsfacilitetsudvalgets formand vælges af og blandt udvalgets medlemmer.
2. Rådet vedtager Investeringsfacilitetsudvalgets forretningsorden med enstemmighed.

3. Investeringsfacilitetsudvalget træffer afgørelse med kvalificeret flertal som fastsat i artikel 8, stk. 2 og 3.

Artikel 10

Gennemførelsesbestemmelser

1. Med forbehold af artikel 8 i nærværende aftale og de deri fastsatte stemmerettigheder for medlemsstaterne forbliver alle de relevante bestemmelser i gennemførelsesforordningen til den 10. EUF og i Kommissionens forordning (EF) nr. 2304/2002, som er gennemførelsesforordning til Rådets afgørelse 2001/822/EF om bistand til OLT'erne, i kraft, indtil Rådet har vedtaget en gennemførelsesforordning for den 11. EUF og gennemførelsesbestemmelser til den reviderede OLT-afgørelse. Der træffes afgørelse med enstemmighed om gennemførelsesforordningen til den 11. EUF efter forslag fra Kommissionen og høring af EIB. Gennemførelsesbestemmelserne vedrørende finansiel EU-bistand til OLT'erne vedtages efter Rådets enstemmige vedtagelse af den reviderede OLT-afgørelse og efter høring af Europa-Parlamentet.

Gennemførelsesforordningen til den 11. EUF og gennemførelsesbestemmelserne til den reviderede associeringsafgørelse skal indeholde passende ændringer og forbedringer af programmerings- og beslutningsprocedurer og i videst muligt omfang harmonisere unions- og EUF-procedurene. Med gennemførelsesforordningen til den 11. EUF skal der endvidere opretholdes særlige forvaltningsprocedurer for fredsfaciliteten. Idet der mindes om, at finansiel og teknisk bistand til gennemførelsen af artikel 11, litra b), i AVS-EU-partnerskabsaftalen vil blive finansieret over andre særinstrumenter end dem, der tager sigte på finansiering af AVS-EU-samarbejdet, skal aktiviteter, der planlægges i henhold til disse bestemmelser, godkendes efter forinden fastlagte budgetforvaltningsprocedurer.

Gennemførelsesforordningen til den 11. EUF skal indeholde passende foranstaltninger, der skal gøre det muligt at kombinere finansiering af bevillinger fra EUF og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til finansiering af samarbejdsprojekter omfattende regioner i EU's yderste periferi og AVS-stater samt oversøiske lande og territorier i Vestindien, Vestafrika og Det Indiske Ocean, navnlig forenkede mekanismer til fælles forvaltning af sådanne projekter.

2. Rådet vedtager en finansforordning med kvalificeret flertal som anført i artikel 8 på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra EIB for så vidt angår de bestemmelser, som vedrører denne, samt fra Revisionsretten.
3. Kommissionen skal i sine forslag til de forordninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, bl.a. give mulighed for at uddelegere gennemførelsesopgaverne til tredjeparter.

Artikel 11

Finansiel gennemførelse, regnskabsførelse, revision og decharge

1. Kommissionen varetager den finansielle gennemførelse af de beløbsrammer, den forvalter, navnlig den finansielle gennemførelse af projekter og programmer, i

overensstemmelse med den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. Til inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb kan afgørelser truffet af Kommissionen tvangsfuldbyrdes inden for EU's jurisdiktion i henhold til artikel 299 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

2. EIB forvalter investeringsfaciliteten og gennemfører transaktioner i henhold hertil på Unionens vegne i overensstemmelse med reglerne i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. EIB optræder i den henseende på medlemsstaternes vegne. Medlemsstaterne er indehaver af alle hermed forbundne rettigheder, herunder som fordringshaver eller ejer.
3. EIB varetager i overensstemmelse med sine vedtægter og bedste praksis for bankvirksomhed den finansielle gennemførelse af transaktioner i form af långivning fra dens egne midler som omhandlet i artikel 4, i givet fald kombineret med rentegodtgørelser over EUF's gavebistandsmidler.
4. For hvert regnskabsår opstiller og godkender Kommissionen EUF's regnskaber og sender dem til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.
5. De oplysninger, der er nævnt i artikel 10, stiller Kommissionen til rådighed for Revisionsretten, for at denne på grundlag af regnskabsbilag kan foretage sin kontrol af den bistand, der er ydet fra EUF-midler.
6. EIB sender hvert år Kommissionen og Rådet sin årsrapport om gennemførelsen af transaktioner, der finansieres af de EUF-midler, som forvaltes af Banken.
7. Revisionsretten udøver de beføjelser, den har fået i henhold til artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i forbindelse med EUF's transaktioner, jf. dog stk. 9 i nærværende artikel. De betingelser, under hvilke Revisionsretten udøver sine beføjelser, fastsættes i den finansforordning, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2.
8. Decharge for den finansielle forvaltning af EUF, med undtagelse af de transaktioner, der forvaltes af Banken, meddeles Kommissionen af Europa-Parlamentet efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal som anført i artikel 8.
9. Transaktioner, der finansieres over de EUF-midler, som forvaltes af EIB, omfattes af de kontrol- og godkendelsesprocedurer, der er fastsat i EIB's vedtægter for alle dens transaktioner.

Artikel 12

Revisionsklausul

Artikel 1, stk. 3, og artiklerne i kapitel II kan med undtagelse af artikel 8 ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen. EIB inddrages i forbindelse med Kommissionens forslag for så vidt angår spørgsmål, der vedrører EIB's virksomhed og investeringsfacilitetens aktiviteter.

Artikel 13

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427/EU om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.

Artikel 14

Ratifikation, ikrafttræden og varighed

1. Hver medlemsstat godkender denne aftale i overensstemmelse med sine forfatningsmæssige bestemmelser. Hver medlemsstats regering giver Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union notifikation om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige for aftalens ikrafttræden.
2. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den sidste medlemsstats notifikation om godkendelsen af denne aftale.
3. Denne aftale indgås for samme tidsrum som den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, der er knyttet til AVS-EU-partnerskabsaftalen, og OLT-associeringsafgørelsen (2014-2020). Denne aftale forbliver dog uanset artikel 1, stk. 4, i kraft, så længe det er nødvendigt for, at alle transaktioner, der finansieres i henhold til AVS-EU-partnerskabsaftalen og OLT-associeringsafgørelsen samt den flerårige finansielle ramme, kan udføres.

Artikel 15

Autentiske tekster

Denne aftale, der er udfærdiget i ét eksemplar på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, som fremsender en bekræftet genpart til hver af signatarstaternes regeringer.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 837 endelig

BILAG

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

**Fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for finansiering af EU-samarbejdet med
staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og de oversøiske lande og territorier for
perioden 2014-2020 (den 11. europæiske udviklingsfond)**

{SEK(2011) 1459 endelig}

{SEK(2011) 1460 endelig}

FORENKLET FINANSIERINGSOVERSIGT: VURDERING AF DEN 11. EUF'S INDVIRKNING PÅ UDGIFTSOMRÅDE V

Forslagets/initiativets betegnelse

Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for finansiering af EU-samarbejdet med AVS-stater og OLT'er for perioden 2014-2020 (den 11. europæiske udviklingsfond)

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNING

Skønnet indvirkning på udgifterne under udgiftsområde V

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administration"							i mio. EUR (tre decimaler)
		År N 2014	År N+1 2015	År N+2 2016	År N+3 2017	År N+4 2018	År N+5 2019	År N+6 2020	I ALT
GD: DEVCO									
• Menneskelige ressourcer		83,352	82,507	81,664	80,824	80,824	80,824	80,824	570,821
• Andre administrationsudgifter		4,657	4,558	4,513	4,480	4,480	4,479	4,480	31,646
I ALT GD DEVCO		88,009	87,065	86,178	85,304	85,304	85,304	85,304	602,468
SAMLEDE bevillinger under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Samlede forpligtelser = samlede betalinger)	88,009	87,065	86,178	85,304	85,304	85,304	85,304	602,468

Bemærkning: I henhold til udkastet til intern aftale om den 11. europæiske udviklingsfond skal EUF'en dække visse støtteudgifter i tilknytning til programmering og gennemførelse af EUF'en

2. ANSLÅET BEHOV FOR MENNESKELIGE RESSOURCER

- . - Forslaget/initiativet indebærer intet behov for menneskelige ressourcer.
 – X Forslaget/initiativet kræver brug af menneskelige ressourcer som anført nedenfor:

Overslag angives i hele tal (eller med højst en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4 2018	År N+5 2019	År N+6 2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	199,0	197,0	195,1	193,1	193,1	193,1	193,1
XX 01 01 02 (delegationer)	237,16	234,74	232,32	229,90	229,90	229,90	229,90
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: Fuldtidsækvivalenter¹)							
XX 01 02 01 (CA,INT, SNE under den samlede bevillingsramme)	13,4	13,3	13,2	13,0	13,0	13,0	13,0
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA og SNE i delegationerne)							
XX 01 04 yy ²	i hovedsædet ³						
	- i delegationer						

¹ CA= kontraktansatte; INT = agenturpersonale ("*Intérimaire*"); JED = "*Jeune Expert en Délégation*" (ung ekspert i delegation); LA = Lokalt ansat; SNE = udstationeret national ekspert.

² Under loftet for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	449,62	445,08	440,55	436,05	436,05	436,05	436,05

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til foranstaltningen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.